

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

629. An transferri possit pensio clericalis acceptâ pecuniâ vel pretio, vel reservatâ parte fructuum, & an in tali translatione committatur simonia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

param solutionem, bonâ fide factam transferenti; cum non prohibetur debitor anticipatò solvere suum debitum, etiam eventuale, ubi non datur mixtura juris, vel præjudicii tertii. Et licet verè ac propriè de rigore isti termini non intrent, cum ad instar resignatarii translatus suum jus potius à Papa metiri dicatur, attamen de facto, & inspectâ naturali veritate, jus totum obtinet à transferente per quandam speciem successionis, ac etiam titulari solventi proprio creditori anticipatò magna afficit aequitas. Ita Card. de Luca de pens. d. 68. n. 13. & 22. qui & addit, Gigantem qu. 88. supponere potius absolutam, & validam translationem talem, non obstante dictâ solutione anticipatâ titularis.

Questio 629 An transferri possit pensio clericalis acceptâ pecuniâ vel pretio, vel reservatâ parte fructuum, & an in tali translatione committatur simonia?

1. **R**espondeo ad primum: Etiam ex hypothese, quod pensio sit quid merè temporale, licet tamen pro pecuniâ, aut pretio transferri nequit: tamen potestatem à Papa habere legitimam eam transferendi; non habet tamen potestatem eam vendendi; neque enim eâ transfert, ut rem patrimonii sui; neque ea potestas transferendi est ordinaria, sed commissaria & delegata à Papa, nolente eam sic transferri. Azor p. 2. l. 8. c. 11. q. 4. Barbof. juris Eccles. l. 3. c. 11. n. 22. ex Bonacin. de simon. q. 4. §. 13. n. 5. Licet tamen pensionario locare, vel vendere fructus pensionis, etiam ad totum vitam suâ tempus; quia tunc non vendit jus pensionis, sed tantum fructus. Azor loc. cit. Barbof. loc. cit. n. 25. uti & eosdem fructus futuros donare potest, etiam absque auctoritate Papæ ad totam vitam suam; quamvis jus ipsum dictos fructus exigendi, & percipiendi sine dictâ auctoritate donare nequeat, ita ut in hoc casu donatarius non nisi nomine pensionarii eos exigere, & percipere possit. Azor cit. c. 11. q. 2. qui tamen addit, in foro externo talem donationem fructuum censendam translationem pensionis ad alterum, & proinde ratam non habendam sine Papæ auctoritate: uti nec locationem fructuum futurorum ad vitam pensionarii judicandam in hoc foro venditionem, hoc est, jus exigendi fructus, sine consensu Papæ.

2. **R**espondeo ad secundum: Ex suppositione sententiæ illius, quæ negat pensionem esse aliquid spirituale, non tamen per talem translationem committendam simoniam. Ita expressè tenent Lott. l. 3. q. 29. à n. 76. alique sub initium tract. de pens. citati pro temporalitate pensionis. Item Azor cit. q. 14. ex Gig. de pens. n. 99. qui etiam dicat, non obstare, si cum pensione transferatur quoque regressus, seu jus regrediendi ad beneficium in casu non solutæ pensionis; eò quod, sicut jus patronatus, cum transit ad alium cum universitate rei, quæ venditur, ita etiam, etsi regressus ad beneficium per se vendi nequeat sine simonia, transfertur cum pensione, dum ea pretio transfertur.

3. **C**ontrarium sentiunt, qui pensionem rem spirituales volunt suprâ citati, ubi de spiritualitate pensionis. Item Garc. p. 1. c. 5. n. 52. postquam præmississet, pensionem beneficium non esse, ait: inde inferitur, quod transferentes pensionem per confidentiam, non comprehenduntur

in Constitutione Pij IV. & Pij V. contra Confidentarios editis. Pro quo citat Nav. conf. 11. n. 7. de Constitut. & conf. 66. & 65. de simon. Paris. de confid. q. 23. subjungit n. 53. At ita pacifices peccant mortaliter, & committunt peccatum simonia, quæ tamen non inducit excommunicationem, vel aliam censuram; pro quo citat Nav. conf. 66. de simon. Paris. de confid. q. 23. à n. 43. Item sic tenet Barb. loc. cit. n. 21. expressè inquit: Pensio clericalis est materia simonia, non solum contra jus humanum, sed etiam divinum, ubi recepta Bulla Pij V. edita Anno 1571. pro quo citat Laym. Th. mor. l. 4. tr. 10. c. ult. §. 5. n. 48. Bonacin. de simon. q. 4. §. 13. ex n. 4. Azor p. 2. l. 8. c. 10. q. 10. (ubi is tamen hæc formalia tantum habet: qui privato jure, & auctoritate pensionem redimit, peccat quidem, & merito puniri potest; sed in simonia penam non incidit, in quas nimirum incidunt, qui beneficium pecuniâ permutant) Suar. de relig. to. 1. l. 4. de simon. c. 26. n. 16. Filiuc. p. 3. tr. 45. c. 8. q. 1. n. 3. Reginald. in pr. fori penitent. l. 23. n. 276. qui dicant, vendere pensionem, aut redimi pro pretio sine auctoritate Papæ, esse simoniam contra jus humanum. Plura de his infra, ubi de redemptione pensionis.

Questio 630. An transferri nequeat pensio ex vitio litigiosi?

Respondeo negativè. Lott. l. 1. q. 40. à n. 99. siquidem in materia translationis non cadit vitium litigiosi, ut decidit Rota in Mamiensis pens. 23. Martii 1626. Lott. ibid. n. 110. Etiam enim ex parte titularis pretendatur reductio, vel extinctio, aut nullitas pensionis: & licet etiam tunc, cum vindicatur libertas Ecclesiæ, atque ita proponitur negatoria, vel è converso confessoria per eum, qui servitutem vindicat, dicatur moveri actio in rem, adhuc non concluderetur ad litigiosum, quia non contenditur principaliter de dominio; sive enim agatur hypothecariâ, sive actione personali, semper res ipsa sub substantia pensionis manet libera ab hoc vitio litigiosi; dum enim non contenditur, sive agitur principaliter de dominio, deficit extremum, sine quo non contrahitur vitium litigiosi. Lott. n. 109. & n. 110. juncto n. 100. Proinde etiam non militat hic simile de beneficio; siquidem in beneficium cadit formalitas litigiosi, ex reciproca vindicatione duorum simul contententium, beneficium seu proprietatem, & quasi dominium beneficii ad se pertinere. Et sic non mirum, si nec Papæ provilio de litigioso teneat, nisi factâ expressâ mentione litis, non ex defectu potestatis, sed voluntatis, ne cui præjudicium inferat. Lott. n. 106. & 107. Neque etiam dici potest affici vitio litigiosi ipsa possessio, si agatur actione hypothecariâ; cum per translationem non transmittatur possessio, ut dictum suprâ. Lott. n. 101. Sed etsi, dum moveretur actio personalis, pretendatur & concedatur, actionem solam factam esse litigiosam, adhuc nihil facit ad rem; quia, sicut actio hæc personalis non afficit rem ipsam, ita nec, prout est actio transferentis, transit in translatus, sed extinguitur potius, & nova alia, non ex persona transferentis, sed ex speciali facto principis, nempe Papæ, ipsi translatoario quaritur, & sic cessat vitium illud, quod minime adscribi potest principi, quem etiam opus non est hoc scire, seu intelligere. Lott. à n. 102. usque ad 106. inclusivè.